

Organize Sanayi Bölgeleri İle Sanayi Ve Küçük Sanat Sitelerinde Yer Alan Tüm Binaların, Emlak Vergisi Açısından 5 Senelik Geçici Muafiyetten Yararlanacağı

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas: 1995/2753

Karar: 1996/988

Tarih: 19.03.1996

ÖZET: Organize sanayi bölgeleri ile sanayi ve küçük sanat sitelerinde yer alan tüm binalar, kullanılmak amacına bakılmaksızın 1319 s. Yasanın 5. maddesinin (f) fıkrasında yer alan 5 senelik geçici muafiyetten yararlanır.

(1319 sayılı EVK. m. 5)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf :

Vekili : Av.

İstemın Özeti: Organize Sanayi bölgesindeki yükümlü şirkete ilişkin fabrika binalarının 1319 s. Emlak Vergisi Kanununda yer alan geçici muafiyet hükmünden yararlanılamayacağından bahisle 1994 yılı genel beyan dönemi ve müteakip yıllar için tahakkuk ettirilen emlak vergisi ile 1994 yılı için tahakkuk ettirilen ek gayrimenkul vergisinin terkinı istemiyle açılan davayı; 1319 s. Yasanın 5. maddesinin (f) fıkrasında, organize sanayi bölgeleri ile sanayi ve küçük sanat sitelerindeki binalarının inşalarının sona erdiği tarihi takip eden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten yararlanılacağına hükme bağlandığı, anılan madde hükmünde hiç bir ayrıma tabi tutulmaksızın ve fıkra hükmü sair fıkralarla ilgilendirilmeksizin doğrudan doğruya bu bölgelerde inşa edilen tüm binaların inşa tarihini takip eden bütçe yılından itibaren beş yıl süreyle geçici muafiyetten yararlanılacağına belirtildiği buna göre, fabrika tesislerine ilişkin binaların bir kısmının, sanayi ve küçük sanat hizmetlerinde kullanılmayıp, ambar, santral fosfatlama, soğutma gurubu, sosyal tesis gibi kullanıldığı durumda guruplara ayrılmadığından bahisle anılan fıkra da yer alan geçici muafiyetten yararlanılmayarak söz konusu maddenin (a) fıkrasında yer alan 1/4 oranındaki geçici muafiyet uygulanmak suretiyle yapılan tahakkukta kanuni isabet görülmediği, sair yandan, 3986 s. Yasanın 8. maddesinin. 1319 s. Emlak Vergisi Kanununda yer alan daimi ve geçici muafıklar ile istisnaların ek gayrimenkul vergisi bakımından da geçerli olduğu hükmü karşısında yükümlü adına 1994 yılı için tahakkuk ettirilen ek gayrimenkul vergisinde de kanuni isabet bulunmadığı gerekçesiyle kabul ederek emlak vergisi ile ek gayrimenkul vergisini terkin eden Bursa Vergi Mahkemesinin 20.3.1995 tarih ve K: 1995/309 s. hararının; yükümlü şirket tarafından inşa ettirilen binaların bir kısmı sanayi ve sanat hizmetlerinde kullanılmadığından bu binaların 1319 s. kanunun 5/f maddesindeki geçici muafiyetten yararlanılamayacağı sair yandan 1319 s. Yasanın 5/f fıkrasında geçici muafiyet uygulamasında oran belirtilmediğinden 5/a fıkrasında yer alan 1/4 oranındaki muafiyetin uygulandığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: Cevap verilmemiştir.

Savcı Yıldız Öztürk"ün Düşüncesizleri sürülen bozma nedenleri, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1 numaralı bendinde ön görülen sebeplerden hiçbirisine girmediğinden, temyiz isteğinin reddi ile hukuka ve usul hükümlerine uygun bulunan vergi mahkemesi kararının onanması gerekeceği düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Demet Ünal"ın Düşüncesi: İleri sürülen iddialar, vergi mahkemesi

kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünölmektedir.

TÖRK MİLLETİ ADINA.

Höküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşöldü:

Temyiz edilen Bursa Vergi Mahkemesinin 20.3.1995 tarih ve 1995/309 s. kararında. 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına, 19.03.1996 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 92

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA